

snævre Gader og skarpe Omdrejninger — findes der saadanne Bestemmelser, at Politiet har ment, at en Hastighed af 15 km var meget for stor. Vi er blevet vidende om, at der paa sine Steder findes Bestemmelser om, at Hastigheden ikke maa overstige 9 km i Timen, og da de lokale Myndigheder har denne Opfattelse, mener vi ikke, at det er rigtigt i denne Lov at fastslaa en anden Opfattelse, men derimod, at man kan lade Spørgsmaalet staa aabent, saaledes at de paagældende lokale Myndigheder til enhver Tid kan fastslaa den Minimumsgrænse, som de mener, det er praktisk at have paa det paagældende Sted. Dette har for Udvalget været den væsentlige Grund til, at vi har udeladt denne Bestemmelse, og jeg giver derfor den ærede Ordførers Udtalelser derom min fuldeste Tilslutning.

Knuth: Naar jeg har bedt om Ordet, er det i Anledning af en Ytring, der er faldet fra det ærede 9de kongevalgte Medlem (Bojsen) om Ændringsforslag Nr. 16 til § 33, 2det Stykke. Det ærede Medlem mente, at dette Udtryk „nogen særlig Skyhed hos Hestene“ vilde volde ganske særlige Vanskeligheder. Jeg kan nu ikke tro, at det i mindste Maade vil volde Vanskeligheder. Jeg tror, at man ude paa Landet i Almindelighed meget godt ved, hvilke Heste der er sky, og hvilke der ikke er det. Det er klart, at en Hest, som kun er bange for Automobile, kan man ikke kalde for en særlig sky Hest, men det er lige saa klart, at de Heste, der gaar i Landevejsgrøften for Stensværme, Trillebøer og andre Køretøjer og ogsaa gaar i Grøften for Automobile, er særlig sky, og der findes ganske sikkert saadanne Heste, der, saa snart de ser en Stensværme eller en Trillebør, gaar i Grøften. Jeg har selv en Gang haft det Tilfælde i Køge, at jeg holdt stille med et Automobil, saa kom der en Mand med et Enspænderkøretøj kørende ned ad Gaden, og skønt Automobilet holdt stille og var ude af Drift, den sagde ingenting heller, saa vendte Hesten om og for ud af Byen. — Saadan en Hest maa man sikkert kalde for en særlig sky Hest, og man ved meget godt ude paa Landet, hvad det er. Jeg tror derfor, at det Udtryk meget godt kan opretholdes, jeg tror ikke, at det i mindste Maade vil volde nogen Vanskelighed.

Med det samme jeg har Ordet, vil jeg gerne udtrykke min Beklagelse over, at den højtærede Justitsminister stiller sig saa uforstaaende overfor Ændringsforslag Nr. 23, til § 33. Den højtærede Justitsminister ser kun Sagen fra den ene Side,

at det er for at indføre en Lempelse for særlig rige Folk. Der misforstaar den højtærede Justitsminister fuldstændig de Motiver, Forslagsstillerne har haft. Nej, vi ønsker, at Danmark ikke skal omtales som et lille, fedtet Land, hvor der ikke vises hvyerken den ene eller anden Velvillie eller Hensynsfuldhed. Det er det, vi har ønsket og har givet Udtryk gennem dette Ændringsforslag. Vi ønsker, at naar Udledinge kommer hertil paa Rejse, ogsaa de, der har Automobile, skal de have Følelsen af, at det danske Folk er velvilligt, elskværdigt og imødekommende og er en gæstfri Nation, som gerne vil yde Genæld med de smaa Midler, der findes i vort Land, for den Velvillie, der vises Danske, naar de kommer over Grænsen til andre Lande. Det er kun det, vi har villet give Udtryk. Og naar det godtgøres, at hele denne Skat i fiskal Henseende ingenting betyder, at den ingenting giver i Kassen, saa synes vi, at det har nogen Interesse for alle Danmarks Beboere ved enhver Lejlighed, der gives, at vise os, hvad jeg kalder velvillige og gæstfrie overfor Turister — hvad enten de kommer paa den ene eller anden Maade —, som gæster vort Land, lægger mange Penge her, og som vi gerne ser.

Godskesen: Den højtærede Justitsminister mente, at Ændringsforslag Nr. 16 var meget strengt, og han fremhævede i saa Henseende særlig, at det skulde være strengere end Loven af 1898 om Skade ved Jernbaner. Dette fandt den højtærede Justitsminister ganske urimeligt, idet Forholdet var det, at Jernbanerne kørte paa deres egne Skinner, medens Automobilene kørte ude omkring paa Vejene. Jeg vil tro, at den Forskel nærmest maatte bevirke, at Ansvar for Automobilejernes skulde blive større end for dem, der driver Jernbanedrift. Det forekommer mig, at der er Grund til at passe bedre paa, naar man færdes ude omkring paa Veje og Gader, hvor ogsaa alle andre skal færdes, end naar man kører paa sine egne Skinner, men i øvrigt tror jeg, at det er en Misforstaaelse, naar den højtærede Minister mener, at Ændringsforslaget skulde være strengere end Loven af 1898 om Jernbaner, i hvert Fald for saa vidt angaar det Eksempel, som den højtærede Minister særlig fremdrog. Den højtærede Minister mente, at efter Ændringsforslag Nr. 16 vilde Automobilejeren blive ansvarlig for Fabrikationsfejl ved Automobilet, selv om han ingen Anelse havde om disse Fejls Eksistens og ikke havde kunnet vide noget derom.